

Pismo

z dnia 13 sierpnia 2015 r.

Izba Skarbowa w Warszawie

IPPB1/4511-660/15-4/AM

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa Dz. U. z 2015 r. poz. 613) oraz § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz. U. Nr 112, poz. 770 z późn. zm.) Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie działający w imieniu Ministra Finansów stwierdza, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 25 maja 2015 r. (data wpływu 27 maja 2015 r.) oraz piśmie uzupełniającym z dnia 3 sierpnia 2015 r. (data nadania 5 sierpnia 2015 r., data wpływu 7 sierpnia 2015 r.) na wezwanie organu z dnia 24 lipca 2015 r. Nr IPPB1/415-660/15-2AM (data nadania 27 lipca 2015 r., data doręczenia 31 lipca 2015 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej - jest prawidłowe.

UZASADNIENIE

W dniu 27 maja 2015 r. wpłynął ww. wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnej sprawie dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej.

We wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe.

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą w ramach której została podpisana umowa, zgodnie z którą jest zobowiązany do wykonywania następujących czynności: udział w zdjęciach do filmów (poradników video), udział w sesji fotograficznej. Aby należycie wykonać działania objęte umową ponosi koszty na za kup odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas kręcenia filmów, związanych z wykonywaniem niniejszej umowy.

W piśmie uzupełniającym z dnia 3 sierpnia 2015 r. (data wpływu 7 sierpnia 2015 r.) będącym odpowiedzią na wezwanie organu z dnia 24 lipca 2015 r. Nr IPPB1/415-660/15-2/AM Wnioskodawca wskazał, że:

Rodzaj prowadzonej działalności to: PKD: 70.21.Z Stosunki Międzynarodowe (PUBLIC RELATIONS) i Komunikacja,

63.11.Z przetwarzanie danych; zarządzanie stronami Internetowymi (HOSTING) i podobna działalność, 74.20.Z Działalność Fotograficzna, Kompleksowe przygotowanie i realizacja filmów wideo, sesji zdjęciowych.

Wybrany sposób opodatkowania progresywny.

Z kontrahentami będzie rozliczał się za pomocą faktury VAT lub umową zlecenie, forma gotówkowa.

Przychód będzie osiąganym poprzez całokształt przygotowania niezbędnych do wykonania zleceń filmów, sesji. Na całokształt składają się: odpowiednia charakteryzacja i stylizacja modela/modelki, dostosowanie i wykonanie makijażu do potrzeb zlecenia.

Na koszty związane z opisaną działalnością składają się: odpowiednia charakteryzacja i stylizacja modela/modelki (zakup lub wypożyczenie elementów garderoby oraz biżuterii, rekwizytów niezbędnych do tematyki zlecenia), wykonanie makijażu (szkolenia i doskonalenie warsztatu w tym zakresie, zakup niezbędnych narzędzi i kosmetyków do wykonania makijażu), przejazd do wskazanego przez kontrahenta miejsca oraz koszty związane z pobytem na wyjeździe związanym z wykonaniem zlecenia.

Na wydatki przedstawione we wniosku ORD-IN zawsze wystawiana będzie faktura generująca przychód.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytanie.

Czy do kosztów uzyskania przychodu można zaliczyć wydatki na zakup odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas sesji zdjęciowych i nagrań video związanych z wykonywaniem niniejszej umowy.

Zdaniem Wnioskodawcy, zakup odzieży, obuwia oraz kosmetyków można zaliczyć do kosztów uzyskania przychodu ponieważ wymienione wydatki pozostają w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą oraz nie są wymienione w katalogu wydatków nie uznawanych za koszty uzyskania przychodów (art 23 ust. 1 ustawy).

Ponadto realizacja umowy nie byłaby możliwa bez kupienia wyżej wymienionych rzeczy.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.), kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23.

Zatem kosztem uzyskania przychodów nie są wszystkie wydatki, ale tylko takie, które nie są wymienione w art. 23 i których poniesienie pozostaje w związku przyczynowo-skutkowym z uzyskaniem przychodu z danego źródła, bądź też zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodów. Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nie zawiera wykazu wydatków, który przesądzałby o ich zaliczeniu do kosztów uzyskania przychodów, zatem przyjmuje się, że kosztami uzyskania przychodów są wszelkie racjonalnie i gospodarczo uzasadnione wydatki związane z prowadzoną działalnością, których celem jest osiągnięcie przychodów oraz zabezpieczenie i zachowanie tego źródła przychodów, tak aby to źródło przynosiło przychody także w przyszłości.

W takim ujęciu kosztami tymi będą zarówno wydatki pozostające w bezpośrednim związku z uzyskanymi przychodami, jak i pozostające w związku pośrednim, jeżeli zostanie wykazane, że zostały w sposób racjonalny poniesione w celu uzyskania przychodów (w tym dla zagwarantowania funkcjonowania źródła przychodów), nawet wówczas gdyby z obiektywnych powodów przychód nie został osiągnięty.

Koszty poniesione na zachowanie źródła przychodu to koszty, które poniesione zostały, aby przychody z danego źródła przychodów w dalszym ciągu uzyskiwano oraz aby takie źródło w ogóle dalej istniało. Natomiast za koszty służące zabezpieczeniu źródła przychodów należy uznać koszty poniesione na ochronę istniejącego źródła przychodów, w sposób gwarantujący bezpieczne funkcjonowanie tego źródła. Istotą tego rodzaju kosztów jest więc ich obligatoryjne poniesienie w celu nie dopuszczenia do utraty źródła przychodu w przyszłości.

Podatnik kwalifikując poniesione wydatki do kosztów uzyskania przychodów powinien kierować się podstawową zasadą zaistnienia związku przyczynowo-skutkowego pomiędzy poniesionym wydatkiem, a możliwością osiągnięcia z tego tytułu przychodu, albowiem to na nim spoczywa ciężar udowodnienia, że jego poniesienie ma (lub może mieć) wpływ na wysokość osiągniętych przychodów (lub na zachowanie lub zabezpieczenie źródła przychodów).

Podkreślić przy tym należy, że ciężar wykazania związku przyczynowo-skutkowego kosztu z uzyskaniem przychodu z danego źródła, bądź też zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodów spoczywa na podatniku, który wywodzi z tego określone skutki prawne.

Wydatki związane z zakupem odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas sesji zdjęciowych i nagrań video, nie zostały ujęte w katalogu wydatków nieuznawanych za koszt uzyskania przychodów, zawartym w treści art. 23 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Nie stanowi to jednak wystarczającej przesłanki do zaliczenia poniesionych z tego tytułu wydatków do kosztów uzyskania przychodów. Dla uzyskania takiego statusu, konieczne jest również zaistnienie związku przyczynowego między poniesionym wydatkiem, a celem jakim jest osiągnięcie przychodu lub zachowanie albo zabezpieczenie źródła przychodów.

W związku z powyższym, stwierdzić należy, że aby wydatki na zakup odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas sesji zdjęciowych i nagrań video mogły być uznane za koszty uzyskania przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej, muszą być ponoszone w celu osiągnięcia przychodów z tego właśnie źródła przychodów. Stwierdzenie, że określone wydatki poniesione przez podatnika spełniają wszystkie wskazane przez ustawodawcę warunki podatkowego uznania ich za koszt uzyskania przychodów stanowi niezbędną przesłankę odliczenia ich przez podatnika od osiągniętego przychodu.

Przyjmując za Wnioskodawcę, że ponoszone wydatki na zakup odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas sesji zdjęciowych i nagrań video mają związek z osiąganymi przez Niego przychodami i w związku z ich ponoszeniem zawsze będzie wystawiana faktura generująca przychód, to nie ma przeszkód prawnych aby wydatki poniesione na zakup ww. rzeczy - mogły zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej.

W konsekwencji wydatki na zakup odzieży, obuwia i kosmetyków do charakteryzacji wykorzystywanych podczas sesji zdjęciowych i nagrań video mogą zostać zaliczone do kosztów uzyskania przychodów prowadzonej przez Wnioskodawcę działalności gospodarczej pod warunkiem należytego ich udokumentowania.

Pamiętać jednakże należy, że to na Wnioskodawcy spoczywa ciężar wykazania związku przyczynowego pomiędzy ponoszonymi wydatkami, a osiąganymi przychodami oraz okoliczności, że ich poniesienie ma lub może mieć wpływ na wysokość osiągniętych przychodów, bądź na zachowanie lub zabezpieczenie źródła przychodów jakim jest pozarolnicza działalność gospodarcza. Wykazanie takiego związku jest warunkiem koniecznym dla uznania określonego wydatku za koszt uzyskania przychodu. Jeśli podatnik nie wykaże ww. związku lub nie przedstawi rzeczowych argumentów wskazujących na celowość i racjonalność poniesienia wydatków o których mowa we wniosku z punktu widzenia uzyskiwania przychodów z działalności gospodarczej, czy też zachowania lub zabezpieczenia ww. źródła przychodów, to wydatek nie może zostać uznany za koszt uzyskania przychodów. Nadmienić także należy, że zasadność zaliczenia wskazanych we wniosku wydatków, do kosztów uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej, może zostać zweryfikowana w toku ewentualnego postępowania podatkowego, prowadzonego przez uprawniony organ podatkowy.

Zatem stanowisko Wnioskodawcy należało uznać za prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Warszawie Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Płocku, ul. 1 Maja 10, 09-402 Płock.